

'HET SCHEEP(S)JOURNAAL'

Officieel orgaan van de werkgroep genealogie van de
Familiestichting Scheepbouwer.

Voorjaar april 2011 op de Crocusstraat 43 te Wassenaar
(woonadres van uw redacteur).

IN DIT NUMMER:

1. Van de redactie pagina 3
2. De oudste, de jongste en geboorten pagina 3
3. *Gezocht / gevonden* pagina 4
4. *Gezocht / (en niet?) gevonden* pagina 8
5. Verjaardagen en jubilea pagina 9
6. In Memoriam pagina 11
7. Familie(s) verhalen pagina 11
8. Van onze buitenlandse familie pagina 13
9. Het familiewapen pagina 15
10. Uit de pers pagina 15
11. Financiën pagina 17
12. Tenslotte pagina 18

1. Van de redactie.

Op het moment, dat ik deze redactionele bijdrage schrijf (29 april), genieten wij met z'n allen van een uitbundig voorjaar, dat ons al een aantal weken ten deel valt. En wij (mijn echtgenote en ik) waren helemaal bevoorrecht, want vanaf half februari zaten wij zes weken hoog en (vooral) droog op Curaçao, bij onze oudste dochter. Een groot deel van de winter hebben wij dus niet meegemaakt en eind maart, toen wij terugkwamen 'vielen wij dus met onze neus in de boter'.

In hoeverre dat nu valt onder de noemer 'paarden die de haver verdienen, krijgen die vaak niet enz...' weet ik niet, maar wij waren er beslist niet ongelukkig onder.

Vliegend van West naar Oost heb je in het algemeen zeker een aantal dagen last van wat een 'jetlag' wordt genoemd. Wij in dit geval echter niet, althans wij hadden daar geen tijd voor, want een dag na onze terugkomst stond Jackie Scheepbouwer, u weet wel ons nichtje uit Canada, waar wij bijna twee jaar geleden op bezoek waren, voor de deur.

Zij was al ruim een week daarvoor met enige vertraging aangekomen en had tot 30 maart een gastvrij onthaal gevonden bij Jan Otto en Tineke, die haar vooral Noord-Holland, en dan meer speciaal Graft-De Rijk, het gebied waar haar grootvader Jacob was geboren en had gewoond, hadden laten zien.

Wij op onze beurt hebben haar o.m. rondgevoerd door Den Haag en omgeving, maar ook nog een stukje Noord-Holland, omdat de kaasmarkt in Alkmaar pas op 1 april voor het eerst plaatsvond en zij die beslist niet mocht missen.

Voor u ligt het eerste nummer van alweer de dertiende (!) jaargang. Wij hopen dat het u veel leesplezier verschaft.

Ik vraag uw speciale aandacht voor het verzoek van Mario Jacobs op pag. 4 en volgenden, die informatie zoekt over mogelijke overlevenden van zijn familie van de 2^e wereldoorlog. Eventuele reacties graag naar de redactie.

Otto Scheepbouwer.

2. De oudste, de jongste en geboorten.

De oudste

Zoals eerder gemeld wordt deze plaats sinds enige tijd ingenomen door

ALEIDA SCHEEPBOUWER

geboren te Rotterdam op
18 januari 1921

nu dus 90 jaar oud.

De jongste

Tijdens onze laatste bestuursvergadering kreeg ik van Trudy het volgende knipsel uit het Algemeen Dagblad van 1 september 2010. Zoals u kunt lezen, wordt daarin de geboorte aangekondigd op **29 augustus 2010** van **Jaimy Shayne** (dat is nog eens wat anders dan Casper, Huibert of Arie) **Scheepbouwer**.

Hij is de zoon van Tamar van Duijn en Frank Scheepbouwer en op dit moment onze jongste naamgenoot.

Ondanks naspeuringen, hebben we nog niet kunnen vaststellen wie de ouders zijn.

Wie weet raad?

Tijdens de naspeuringen naar bovenstaande - op dat moment - jongste telg van ons geslacht, kwam ik o.m. in contact met Cor Scheepbouwer uit Barendrecht. Hij kon mij niet direct helpen, maar had wel een paar suggesties om verder te komen.

Bovendien bracht hij onmiddellijk wijziging in de rangorde van de jongste Scheepbouwer op dat moment, door mij de geboorte op **12 oktober 2010** te melden van

SVEN SCHEEPBOUWER

zoon van
Jolanda van Driel
en
Martin Scheepbouwer

Geboorten.

In het ziekenhuis te Woerden is op 22 april 2011 geboren:

IVANAH ELINE FERNAN

dochter van

Melanie Fernan

Namens alle Scheepbouwers hartelijke gelukwensen aan de ouders, grootouders en verdere familie.

3. Gezocht / gevonden.

In de eerste plaats wordt op deze plek nog even verwezen naar de oproep hiervoor met betrekking tot informatie over Jaimy Shayne.

In ons decembernummer namen we het verhaal op rond de zoektocht van Peter Michel naar zijn biologische moeder en mogelijke andere familieleden.

Daaruit bleek duidelijk de positieve rol die onze website met daarop de stamboom, heeft gespeeld.

Eind december kregen we opnieuw een mailtje, waaruit het belang van onze website bleek.

Deze keer kwam het uit België en wel van Mario Jacobs uit Essen. Het ging daarbij om gegevens over de familie Jacobs, waar hij een afstammeling van is en die tijdens de 2^e wereldoorlog in zijn geheel zou zijn omgekomen in concentratie- en vernietigingskampen.

Onderstaand volgt de tekst van zijn verzoek:

“Allereerst wil ik zeggen dat ik genoten heb op Uw site. Een duidelijke site en plezierig om hier eens rond te snuffelen. Ik heb een mogelijk voor onze familie positief schokkende ontdekking en doorbraak gedaan op Uw site. Graag had ik hiervoor van U een eventuele bevestiging als U me tenminste kan en wilt helpen.

Voor zover we in de hele familie weten is de familie Jacobs, waarvan ik afstammeling ben, omgekomen in concentratiekampen/vernietigingskampen tijdens de 2e WO. Echter van een aantal namen hebben we geen overlijdensdatum kunnen achterhalen.

Alleen mijn opa was de enige overlevende van de 2e WO. Althans zo is het nu bekend. In mijn stamboom had ik de naam Scheepbouwer ook staan en ben hier eens mee aan de slag gegaan en dus op Uw site gekomen.

Geertruida Scheepbouwer geb. 22/06/1917 in Rotterdam was gehuwd (1e huwelijk) met Samuel Jacobs geb. 21/06/1913. Volgens mij hebben ze 2 kinderen gekregen namelijk Jeanette en Geertruida.

Ik heb op Uw site gezien dat Geertruida Scheepbouwer later is hertrouwd en pas in 1999 is overleden. Omdat U vermeldt dat er 1 kind van het eerste huwelijk zou zijn en de naam gefilterd is mag ik er misschien vanuit gaan dat deze persoon nog in leven is.

Samuel Jacobs is een kleinkind van de broer van mijn opa. Omdat we dus al sinds jaren denken dat alleen mijn opa de enige overlevende Jacobs zou zijn geweest ben ik dus nieuwsgierig of de persoon of zoals ik denk personen die ik hierboven vermeld heb nog in leven zijn of de 2e WO hebben overleefd.

Of deze persoon of personen nog in leven zijn hoeft natuurlijk niet, maar doordat U de namen afschermt ben ik

zeer nieuwsgierig geworden. Ik wacht in spanning af op Uw antwoord.

Samuel zelf is, zoals U zelf ook al vermeld, overleden in de omgeving van Neustadt Dld. op 3 mei 1945.

Met vriendelijke groeten, Mario Jacobs.”

Uit later ontvangen informatie is gebleken dat Samuel Jacobs behoorde tot de ruim 7000 gevangenen, die de Duitsers na de ontruiming van concentratiekamp Neuengamme hebben ingescheept in 2 schepen, waaronder het voormalige cruiseschip 'Cap Arcona'.

De bedoeling was dat deze schepen buitengaats tot zinken zouden worden gebracht, maar voordat de Duitsers dat plan konden uitvoeren, zijn de schepen op 3 mei 1945 onder onverklaarbare omstandigheden door Engelse vliegtuigen gebombardeerd, in brand geschoten en vervolgens tot zinken gebracht.

De 'Cap Arcona' na het verwoestende bombardement van Engelse vliegtuigen.

Vrijwel niemand heeft deze ramp overleefd, ook Samuel Jacobs niet!

Aan het bombardement kleven nog heel veel vragen, maar de Engelse oorlogsarchieven blijven tot 2045 toe gesloten voor onderzoekers.

Omdat ik begreep, dat een snel antwoord hier op zijn plaats zou zijn, antwoordde ik nog diezelfde dag:

“Beste Mario,

Ik was zeer verrast door je mailtje. In de eerste plaats dank voor het compliment. Het is al eerder voorgekomen dat via onze site familierelaties boven water zijn gekomen. Zo vond vorig jaar een geadopteerde na ruim vijftig jaar zijn biologische moeder van 85 jaar plus een omvangrijke familie terug. Zie het desbetreffende artikel in ons journaal van december 2010.

Maar nu jouw vraag: ik heb in mijn stamboom maar 1 kind van Samuel Jacobs en Geertruida Scheepbouwer, t.w. Jeanette. Volgens mijn gegevens kan zij nog in leven zijn, want ik heb geen overlijdensdatum. Graag een update met jouw gegevens van een dochter Geertruida.

Vervolgens gaf ik hem de code om het filter uit te schakelen, waardoor hij ook toegang had tot de afgeschermdede gegevens op de stamboom. Ik eindigde met:

Ik hoop dat je zoektocht nog wat oplevert. Hou mij op de hoogte en stuur mij eventuele gegevens die bij mij nu nog ontbreken. Met hartelijke groet,
Otto Scheepbouwer.”

De volgende dag al reageerde Mario:

“Beste Otto,

Bedankt voor de mogelijkheid om verder op je site te kijken. Volgens mijn info hadden Samuel Jacobs en Geertruida Scheepbouwer 2 kinderen. Deze informatie heb ik gekregen van het Rode Kruis.

Een tante van mij heeft destijds bij het landelijk bureau van Het Nederlandse Rode Kruis navraag gedaan i.v.m. het overlijden van familieleden in de concentratiekampen in Duitsland en Polen.

In de brief die ze met de nodige informatie heeft ontvangen staat vermeld dat Samuel Jacobs en Geertruida Scheepbouwer 2 kinderen hadden, namelijk Jeannette en Geertruida. Vandaar dat ik aan die informatie kom.

Ik weet verder dat Jeannette is geboren op 30/11/1939 in Rotterdam. Verdere gegevens ontbreken, ook van Geertruida jr., waar ik helemaal geen verdere gegevens van heb.

Betreffende het feit dat Geertruida Scheepbouwer voor een tweede maal is getrouwd heb ik inmiddels de nodige informatie gevonden. Twee van haar kinderen dragen de achternaam Jacobs en twee van haar kinderen de achternaam van der Wal.

Haar kinderen heb ik natuurlijk van je website, maar heb inmiddels ook één en ander gevonden van haar kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Een brandende vraag op mijn lippen is als volgt: ik heb destijds van het Rode Kruis zelfs een foto mogen ontvangen van Samuel Jacobs, welke bij zijn papieren waren gevonden.

Heb jij hier eventueel van één of meerdere personen informatie, omdat graag met één van hun in contact wil komen. Gezien je uitgebreide informatie van de Scheepbouwers is er misschien ergens voor mij een ingang. Ik wacht in spanning op je berichtje.

Hartelijke groeten,

Mario Jacobs.”

Omdat ik een vrij uitgebreid archief bezit, heb ik direct gekeken of ik nog schriftelijke archiefstukken had over Samuel en/of Geertruida. Helaas, niets.

Ik heb hem geschreven, dat ik in het volgende journaal aandacht zou vragen voor zijn zoektocht en aan de lezers zou vragen of er onder hen wellicht informatie bestond over met name Geertruida Scheepbouwer en haar twee huwelijken met resp. Samuel Jacobs en Johannes van der Wal (zie de hieronder volgende persoonskaart).

Persoonskaart van Geertruida Scheepbouwer

Geertruida Scheepbouwer, dr. van Arie Scheepbouwer (ketelbikkersknecht / los werkman) en Geertruida van Oorscot (zonder), geb. te Rotterdam op 22 jun 1917, ovl. (81 jaar oud) te Rotterdam op 29 mei 1999.

tr. (resp. 20 en 24 jaar oud) (1) te Rotterdam op 4 mei 1938 met **Samuel Jacobs**, geb. te Rotterdam op 21 jun 1913, ovl. (31 jaar oud) te omgeving Neustadt (Dld.) op 3 mei 1945.

Uit dit huwelijk een dochter:

1. **Jeanette**, geb. te Rotterdam op 30 nov 1939.

Volgens Mario zou er dus nog een 2^e dochter zijn, die Geertruida heet.

De moeder trouwt nog een 2^e keer en wel met:

tr. (resp. 33 en 42 jaar oud) (2) te Rotterdam op 6 jun 1951 met **Johannes van der Wal**, geb. te Rotterdam op 8 jan 1909, ovl. (78 jaar oud) te Rotterdam op 11 nov 1987.

Uit dit huwelijk 2 dochters:

1. **Catharina Maria**, geb. te Rotterdam op 7 nov 1951.
2. **Hendrika**, geb. te Rotterdam op 6 okt 1952.

Mario zou graag in contact komen met familieleden die meer kunnen vertellen over bovenstaande personen.

Bij deze dus. Mochten er mensen zijn die informatie hebben over deze personen of anderszins, laten zij dan contact opnemen met de redactie.

Tot slot vroeg ik hem, voor ons archief, naar een kopie van de brief van het Rode Kruis en de foto van Samuel Jacobs alsmede nadere info over de kinderen en kleinkinderen. Die stukken heb ik inmiddels ook ontvangen.

Op de begraafplaats Alten Friedhof van Klütz is een massagraf en gedenkteken voor 16 concentratiekampgevangenen die bij het zinken van de "Cap Arcona" op 3 mei 1945 omkwamen. Elders in de omgeving bevindt zich ook nog een gedenkteken voor de ruim 7000 slachtoffers uit beide schepen.

4. Gezocht / (en niet?) gevonden.

Toeval bestaat niet is een veel gehoorde uitdrukking, als zich opvallende zaken voordoen, waarbij toeval schijnbaar een rol speelt.

Zo had ik begin januari 2011 een opvallende zaak aan de hand. Trouwe lezers herinneren zich ongetwijfeld de oproep die ik deed in het septembernummer naar ene Rob Scheepbouwer, gehuwd met Evelyn Schuit.

Daarop kwam van niemand enige reactie, maar plotseling realiseerde ik mij, dat ik wel de genealoog van de familie Schu(i)(ij)t kende. Hij was inmiddels voorzitter van de afdeling Familie Organisaties, de club waarbij ik zelf ook enige tijd actief ben geweest.

Daarop (op 02.01.2011) was de volgende stap een mailtje aan Jan Schuit.

Vrij snel daarop (03.01.2011) kwam zijn antwoord:

Helaas kan ik je niet helpen. Mijn database SCHUIT is inmiddels de 22.000 personen gepasseerd, maar deze Evelyn zit er vooralsnog niet bij. Ik heb wel een Eveline Franciska Meta Schuit, 38 jaar, maar daarbij geen partner. Zij zou het eventueel kunnen zijn. (Regio Alblasserdam?) Voor de oorlog heb ik (denk ik) de boel redelijk compleet, maar van de laatste 60 jaar en vooral de recente tijd, is het lastig om op de hoogte te blijven.

Mocht ik er achter komen, hoor je van mij.

Groeten,
Jan Schuit

Een 2^e mailtje, een dag later, bracht nog meer info boven water:

Otto,

Het is de Evelyn die ik dacht dat ze het zou moeten zijn.

Eveline Franciska Meta Schuit.
Geboren 24.7.1972 Alblasserdam.
Dr. v. Hendrik Schuit, smeltmeester, en Imkje Louise Johanna Bergsma.

Ze woont ook in Alblasserdam. In de straat Veenbos.
Dit komt uit een telefoongesprek met haar broer.

Nu het is het aan jou om uit te vinden waar ze aan jouw kant bijhoren.

Groeten,
Jan

Het telefoonboek van Alblasserdam bracht mij op het spoor van een familie Schuit en contact met mevrouw Schuit leerde mij, dat haar dochter Eveline (en dus niet Evelyn!) heette en inderdaad met een Scheepbouwer was getrouwd! Echter, niet met Rob, maar met Peter!

Nu werd het raadsel nog groter.

Na telefonisch overleg met Peter, heb ik hem nog voor mijn vertrek naar Curaçao formulieren gestuurd met het verzoek die in te vullen voor opname in de databank, maar tot nu zijn die nog niet terug ontvangen. Dat betekent dat ik hem nog een keer moet bellen.

(wordt vervolgd)

Inmiddels blijven we dus nog op zoek naar Rob, die met Evelyn Schuit is getrouwd, naar Frank en Tamar van Duijn (zie pag.4) en verwachten we nog nadere info over Peter en Eveline Schuit!

Wie o wie kan ons verder helpen?

5. Verjaardagen/jubilea.

In het decembernummer hebben we de jarigen en de huwelijksjubilarissen uit de maanden mei t/m september al opgenomen. Voor de volledigheid nemen wij de jarigen en jubilarissen vanaf mei toch nog maar een keer op.

mei

01	Romy	35 jaar
06	Tom van Druenen	65 jaar
09	Mika Jannick	03 jaar
10	Carla Joice Hoelen	60 jaar
	Alysia B. Mondragon	06 jaar
11	Hillegonda Jacobs	60 jaar
12	Marianne Valk	55 jaar
15	Christian J. Mondragon	03 jaar
18	Wim Loeve	65 jaar
21	Egon Arthur Con	65 jaar
23	Jannemarie	40 jaar
	Taylor Janine	15 jaar
24	Julia Reitsma	06 jaar
30	Theodorus Dionysius	75 jaar
31	Jan Willem van Brussel	65 jaar

juni

03	Patrick	09 jaar
06	Stein Buitenkant	15 jaar
11	Elizabeth van Trigt	55 jaar
12	Franciscus	70 jaar
	Jaron Reitsma	09 jaar
	Mirre Bente Anemaet	04 jaar
17	Pieter Cornelis Glas	75 jaar
19	Thije	06 jaar
	Corbin M.I.Henschel	03 jaar

23 Rose Marie Park 80 jaar

juli

01	Wouter F. Hoelen	45 jaar
04	Daisy Marink	25 jaar
05	Nancy F. van Druenen	40 jaar
07	Mirthe van Wijk	07 jaar
08	Manon Vlasveld	30 jaar
09	Ellen Marinka	25 jaar
13	Cornelis de Munnik	75 jaar
	Johanna P. Straatman	50 jaar
14	Jeanne C.C. Hoelen	80 jaar
23	Marico Maurice Stam	25 jaar
24	Elizabeth	80 jaar
26	Gerrit C. ten Kate	85 jaar
29	Jelte	03 jaar

augustus

02	Romy Brouwer	15 jaar
06	Wilhelmus J. Span	55 jaar
	Philipus J. van der Mijn	45 jaar
	Silvia H. van der Mijn	45 jaar
07	Pieter Johan	85 jaar
08	Ivo Voeten	80 jaar
11	Stefanie Broere	25 jaar
12	Helen Carmen Hoelen	65 jaar
13	Natalie M Charboneau	15 jaar
14	Karin	20 jaar
	Alyssa T. Harman	09 jaar
15	Remco	40 jaar
18	Neeltje Helena Dina	60 jaar
	Michael	55 jaar
20	Amalia Kiele	65 jaar
22	Elroy	45 jaar
25	Marijke A. Morks	70 jaar
	Maria Antonia	50 jaar
29	Andries J. de Vos	60 jaar
30	Yvonne J. Boulonois	55 jaar
31	Bart Jan de Boer	30 jaar

september

02	Alisha	02 jaar
05	Grietje	55 jaar
	Jona Reitsma	05 jaar

08	Jacobus Adrianus	65 jaar
09	Clasina	55 jaar
12	Gerard de Koning	75 jaar
20	Hendrika N. Hermsen	55 jaar
23	Lars Veld	08 jaar
26	Nena Marlien van Dam	06 jaar
30	Linda Marie	55 jaar

Cornelis Jacobus Scheepbouwer
en
Elizabeth de Jager
zijn op 1 juni
40 jaar getrouwd.

HUWELIJKSJUBILEA

mei

Cornelis J. van Stee
en
C.J. Breur
zijn op 2 mei
60 jaar getrouwd.

Jan Pieter Hengstmengel
en
Elizabeth Scheepbouwer
zijn op 16 mei
60 jaar getrouwd.

Johannes Jacobus Scheepbouwer
en
Helena Berdina Maria Lansink
zijn op 21 mei
40 jaar getrouwd.

juni

Adrianus Johannes Scheepbouwer
en
Johanna Slangewal
zijn op 4 juni
35 jaar getrouwd.

juli

Petrus Adrianus Anthonius Scheepbouwer
en
Linda Johanna Zwart
zijn op 10 juli
30 jaar getrouwd.

Leendert Fillekes
en
Jolanda A.J. Corzelius
zijn op 26 juli
20 jaar getrouwd.

september

Johannes Scheepbouwer
en
Franktina Afina Zijstra
zijn op 4 september
30 jaar getrouwd.

Martin John Scheepbouwer
en
Annemarie de Jongh
zijn op 22 september
10 jaar getrouwd.

Arie Scheepbouwer
en
Catharina Jacoba Duvalois
zijn op 30 september
45 jaar getrouwd.

Nota bene:

Voor de goede orde merk ik nog maar eens op, dat ik niet kan instaan voor de volledigheid en/of de juistheid van de hierboven vermelde feiten, omdat mijn databank niet volledig up-to-date is. Als ik daardoor ongewild personen in de bovenstaande lijsten heb opgevoerd, die niet meer in leven zijn of huwelijken heb vermeld, die niet langer bestaan, dan betreur ik dat.

Graag ontvang ik daarover dan een reactie (met vermelding van de juiste gegevens), zodat de fout kan worden hersteld.

Zijn er personen niet opgenomen, die er wel in hadden behoren te staan, dan verneem ik dat ook graag.

Naar aanleiding van deze oproep kreeg ik in het verleden af en toe inderdaad enkele correcties. Waarvoor dank!

6. In Memoriam.

Ofwel we zijn een oersterk geslacht ofwel er mankeert wat aan onze nieuwsgaring: immers ook deze periode hebben mij geen berichten van overlijden bereikt.

Indien u kennis heeft van het overlijden van (een) familielid(leden), geef mij dan daarvan alsnog een berichtje.

7. Familie(s) verhalen.

Onlangs meldden zich 2 donateurs aan, wier moeder een Scheepbouwer was. Zij hadden in de veronderstelling geleefd, dat onze stichting alleen bestemd was voor personen met de achternaam Scheepbouwer en dat zij daarvoor dus niet in aanmerking konden komen.

Niets is echter minder waar: het gaat ons om nazaten van onze stamvader en iedereen met Scheepbouwerbloed in de aderen (en zij dus ook) valt onder die omschrijving.

Kent u nog meer van deze aarzelenden, maak ze dan op dit feit attent. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Eén van die nieuwe donateurs zond ons bovendien deze bijdrage voor het journaal. Dat zijn donateurs waar uw redacteur gek op is!

Van je familie moet je het hebben ...

Er gebeuren weleens van die dingen in families die meteen in de doofpot worden gestopt, maar nu durf ik me wel te wagen aan de onthulling; dus hierbij. Ik denk dat ik zes was toen ik voor het knippen van mijn amandelen naar het ziekenhuis moest, ergens in 1963. Het was de tijd dat niet iedereen (en al helemaal geen vrouwen - sommigen zouden willen dat het nu nog zo was) - een rijbewijs had en mijn vader was één van die mensen die niet achter het stuur mocht. Gelukkig had ome Jan Scheepbouwer wel een rijbewijs. Met zijn Volkswagen Kever bood hij aan om naar het ziekenhuis te rijden. Ik herinner me nog dat bij het richting aangeven niet alleen je licht knipperde, maar dat er aan de zijkant net achter de deur ook een richtingaanwijzer uitklapte.

De voorbereiding op het ziekenhuisbezoek was niet zoals we die nu kennen. Er werd verteld dat je naar het ziekenhuis ging en met een zere keel wakker zou worden. Dus toen de Kever voor kwam rijden stapte ik nietsvermoedend in, koffertje met schone kleding en je knuffel naast je op de achterbank en genieten van de rit met de auto; dat was tenslotte nog eens een echte belevenis. Welk ziekenhuis het was weet ik niet zeker meer (ik ben dan ook al 36 jaar de Zaansteek uit) maar het was zeer zeker Zaandam. Alleen zal dat niet op de plek hebben gestaan waar nu De Heel staat.

In het ziekenhuis zelf was ook niet alles kindvriendelijk. De zuster nam je mee en je moeder moest om de hoek wachten. Ik weet nog dat ik vastgebonden werd aan polsen en enkels en dat er iemand een kap met een hele vieze geur op mijn neus duwde. Daarna weet ik niets meer - het gemiddelde Hollywoodscript is minder eng dan deze manier van patiëntenbeleid.

In tegenstelling tot vandaag de dag mocht ik na de ingreep meteen naar huis toe. Gewikkeld in een deken (tegen de koude lucht, want daar mocht je niet mee in aanraking komen. Houd zo'n kind dan nog even binnen, zou je denken) heeft ome Jan mij toen als een slappe vaatdoek het ziekenhuis uit gedragen. Mijn moeder nam, opgelucht na de ingreep, plaats op de voorstoel. Ome Jan legde mij -zo heb ik me laten vertellen- als een pakketje op schoot van mijn moeder.

Onderweg kwam ik steeds meer bij en zodoende werd ik beweeglijker. M'n moeder wilde me van wat meer zuurstof voorzien en besloot de deken wat opzij te schuiven. Tot haar verrassing keek ze echter niet naar mijn gezicht... maar naar tien jubelende tenen!

Ome Jan had me verkeerd de auto in geschoven, en dus hing ik de halve weg met mijn neus onder het dashboard van de auto. En mijn moeder had van de zenuwen niets door. Lekker stel met z'n tweeën ...

Van je familie moet je het hebben, zullen we maar zeggen ...

Afke Span- de Boer

8. Van onze buitenlandse familie.

©wonderfulparts.com

Sinds ons bezoek aan de familiereünie in Canada in juli/augustus 2009 is er - voornamelijk - tussen Tineke (Tiki), onze penningmeester en diverse Canadese familieleden een regelmatige correspondentie ontstaan. Van tijd tot tijd nemen we daarvan relevante brieven op.

Deze keer is het contact wel heel erg persoonlijk geworden. Op 21 maart arriveerde Jackie voor een 3-weeks bezoek aan het land van haar voorouders.

Omdat wij op dat moment nog op Curaçao zaten, heeft zij eerst bij Jan Otto en Tineke gelogeerd en kwam zij op 30 maart naar ons toe. 7 april in de vroege morgen (04.00 uur) brachten we haar weer naar Schiphol. Vandaag, 8 april, kreeg ik het volgende mailtje:

Hello Otto, Florry, Stella and the boys,

I have arrived safe and sound. The flight was delayed in Amsterdam by half an hour, as Frankfurt was backed up, so needless to say we were late the whole trip. I made the connection in Calgary by 4 minutes, one of the other passengers on my flight missed it.

I was so glad to have made customs, security and check in on time. But in Calgary at least I could have gotten on another flight to Vancouver to make Mom's appointment.

I had a wonderful time in Holland and will always remember it. I cannot thank you all enough for the hospitality that I was shown.

Mom passes her love and hugs to all as well. I must get some sleep now, will write cards later.

Take care,
Love,
Jackie

Voor het eerst in meer dan honderd jaar was er een afstammeling van Jacob Scheepbouwer en Dirkje Kroon terug in het land van herkomst!

In het volgende nummer een korte impressie van dit historische bezoek.

Het vervolghet verhaal van Nellie Knight-Scheepbouwer over het leven in Australië van 1960-2010.

Om te verkomen dat het te langdurig en saai wordt, zal ik verscheidene jaren overslaan. In 1963 had Australië ruim 11 miljoen inwoners en Australië is 220 keer groter dan Nederland.

Dat is het jaar, dat Lammert en ik een tweeling kregen. Dochter Evelyn Pauliena en zoon Roy Gerard werden op 16 december geboren (2 maanden te vroeg) Evelyn was een gezonde baby, maar Roy had "Spina Bifida" (een opening in de ruggegraat).

In die tijd betaalden ze hier babytoeslag, maar omdat het een tweeling was kregen wij alleen 1 1/2 keer dat bedrag en niet dubbel.

In 1965 wij waren hier toen 4 1/2 jaar en zijn Australiërs geworden. In datzelfde jaar zijn onze maten en gewichten overgegaan naar metriek. In februari 1966 ging ons geld over naar "dollars en cents".

Op 30 Maart 1966 kwamen mijn ouders (Gerard en Lena Scheepbouwer) voor de eerste en laatste keer voor 6 weken op vakantie. Aansluitend op 1 april werd onze jongste dochter geboren. Ingrid Lena was een gezonde baby. Wij hadden nog geen auto, maar velen vrienden van ons hebben mijn ouders verscheidene bezienswaardigheden in en rondom Sydney laten zien. Vader en moeder gingen met de boot terug naar Nederland, dus alles tezamen werd dat een lange vakantie voor hun.

In zijn jonge leven heeft Roy verscheidene operaties gehad om hem een betere kans in het leven te geven. In totaal heeft hij 14 operaties gehad.

Al onze kinderen begonnen met school toen ze 3 jaar en 9 maanden waren. De school was twee straten van ons vandaan. Roy moest naar een speciale school in Lakemba, voor kinderen, die hulp nodig hadden. Iedere dag werd hij met een taxi opgehaald en thuis gebracht. Ze deden allemaal goed hun best.

In 1973 stuurden wij onze oudste zoon Dudley naar Nederland met Qantas. Hij was 11 jaar oud en de stewardessen hebben goed op hem gepast. In Nederland werd hij door zijn grootouders van beide kanten opgehaald, maar ze moesten bewijzen, wie ze waren. Alles ging prima en

hij kwam thuis met een koffer vol "Lego".

Terwijl Dudley in Nederland was, kreeg ik een parttime baantje op kantoor en met de hulp van de burens, kon ik een gedeelte van de dag werken. De kinderen groeiden op en zouden graag hun eigen kamer willen hebben. In 1975 hebben wij een grote keuken-eethoek, slaapkamer, badcel/toilet aan ons huis laten bouwen. De oude keuken hebben wij bij de huiskamer getrokken, dus nu hebben wij ook een grote huiskamer.

Op 24 juli 1976 hebben wij onze achternaam laten veranderen. Lammert's achternaam is Koelewijn en gedurende 16 jaar hebben wij onze naam moeten spellen.

De kinderen werden altijd bij hun voornaam genoemd, nooit bij hun achternaam. Toentertijd wilden de Australiërs nooit proberen om het uit te spreken.

Klanten die Lammert opbelden, noemden hem 'de man met de grappige naam'. Wij wilden de eerste letter houden, dus bekeken we alle Engelse namen, die met een "k" begonnen, maar vonden niets bruikbaar. Totdat Lammert een keer in de de trein zat en een soldaat met een tas zag. Die tas droeg de naam "Knight". Dat was het!

Alles is wettelijk gedaan (by deedpoll). Het duurde 2 jaren en een A\$ 1000,- voordat we al onze papieren hadden veranderd. Ons geboortebewijs bleef in ons oude naam.

(N.B.: in dit licht bezien is het opmerkelijk, dat onze naamgenoten in Canada hun naam nooit hebben aangepast, terwijl deze ook voor de Canadees/Amerikaanse tong vrijwel onuitspreekbaar moet zijn. Red.).

Al onze kinderen zijn getrouwd: Dudley en Kristina hebben 2 dochters en een zoon. Evelyn en Robert hebben 2 zoons en 1 dochter. Roy en Michelle hebben geen kinderen (alleen maar een hond) en Ingrid en Steve hebben 1 dochter en 1 zoon. Ze zijn allemaal gezond.

Onze oudste kleindochter Jessica (van Evelyn en Robert) is 10 oktober 2010 21 jaar oud geworden. Onze jongste kleinzoon Andrew (van Ingrid en Steve) is op 15 oktober 2010 13 jaar oud geworden.

Onze familie telt nu 18 personen. Dudley is 48, Roy en Evelyn zijn 47 en Ingrid is 45.

Alles gaat goed en het is best om uit te houden hier in Australië. Wij hebben inmiddels meer dan 22 miljoen inwoners.

Allemaal de hartelijke groeten van ons uit Australië.

Nellie Scheepbouwer en
Lammert Knight (Koelewijn).

9. Het familiewapen.

Van het front van het familiewapen valt op dit moment nog weinig nieuws te melden. Het was mijn vaste voornemen om de afgelopen maanden opnieuw contact op te nemen met het bureau Heraldiek van het Centraal Bureau Genealogie in Den Haag, maar het is helaas - mede door ons verblijf op Curaçao - bij dat voornemen gebleven.

Dat betekent dat onze gulle sponsor, Jan Otto Scheepbouwer, zijn geld nog even 'in de knip' kan houden. Te zijner tijd zullen we echter graag gebruik maken van zijn genereus aanbod!

Wel kreeg ik nog het advies van onze trouwe lezer, Herman Veerkamp, van de gelijknamige familiestichting, om ook ons licht eens op te steken bij de afdeling Heraldiek van onze eigen NGV.

Nu ons bezoek aan de kinderen op Curacao er op zit, wordt het tijd enige activiteit te gaan ontplooien! In het volgende nummer volgt nadere informatie.

10. Uit de pers.

Recent werd de z.g. 'shortlist' gepubliceerd voor de 'Bob den Uyl-Prijs 2011'.

Marten Blankesteijn & Irene de Zwaan:
De grote dictatortour.
Spectrum; € 14,50.
Kees Broere: Van Accra naar Amsterdam
Meulenhoff/ Volkskrant; € 19,95.
Ann De Craemer: Duizend-en-één-dromen.
Lannoo/ Spectrum; € 19,99.
Cees Nooteboom: Scheepsjournaal.
De Bezige Bij; € 23,90.
Bernice Notenboom: Tegenpolen.
Cargo; € 19,90.
Jaap Scholten: Kameraad Baron.
Contact; € 21,95.

Onder de zes genomineerden stond als vierde ook Cees Notenboom vermeld.

Wie schetst mijn verbazing, dat het boek van Notenboom de titel 'Scheepsjournaal' draagt.

Zou hij weten, dat er al een dertienjarige reeks voorgangers van zijn boek bestaan?

Bij het afscheid van een bekend lid van de familie.

Het zal vrijwel niemand, die in het wel en wee van de familie Scheepbouwer is geïnteresseerd en daarbuiten ook vrijwel niemand, zijn ontgaan dat op 6 april 2011 Ad Scheepbouwer is teruggetreden als de CEO (= hoogste baas) van KPN. Aandacht daarvoor was er op TV en ruimschoots in de bladen.

Voor ons was het minder het afscheid van een welbekende ondernemer als wel publiciteit rond een bekend lid van onze familie!

Het zal u ongetwijfeld weleens zijn vergaan als uw redacteur, dat als je in een bepaalde situatie je naam moest noemen, dat dan werd gevraagd: 'bent u soms familie van?' En omdat wij Scheepbouwers volgens mij allemaal familie van elkaar zijn, kon ik dat beamen.

In de tijd dat hij nog de grote baas bij de post was, werd - als ik een bezoek aan het lokale postkantoor bracht - door de loketbeambten grappenderwijs tegen elkaar gezegd: 'pas op, daar is de broer van de baas!' Wisten zij veel.

In het Dagblad van het Noorden werd t.g.v. het afscheid door Ap van den Berg een beknot maar kernachtig profiel van de betrokkene geschetst, onder de titel:

"Ad Scheepbouwer geniet altijd maar kort van succes"

Den Haag - Ad Scheepbouwer redde Koninklijke KPN van de ondergang. Na tien jaar heerschappij zwaait hij woensdag af.

Thuis in Dordrecht hadden ze geen hoge verwachtingen van zoon Ad. Heden ten dage zou Adrianus Johannes Scheepbouwer (1944) worden afgeschilderd als een voortijdig schoolverlater zonder goede startkwalificatie.

Als zestienjarige werd hij - zonder diploma - kelner op en cruiseschip, koos voor een melkfabriek en belandde na een scooterongeval vervolgens op kantoor bij Du Pont en Nemours. Hij ging cursussen volgen. En dat hield niet op bij het boekhoudexamen SPD.

Scheepbouwer kreeg vervolgens een goede baan bij de Amerikaanse containermaatschappij "Sealand" en op zijn 27ste al zwaaide hij de scepter over het kantoor Londen van een - eveneens Amerikaans - luchtvrachtbedrijf.

Niet veel later volgde de switch van financieel- naar algemeen management.

"Dan draait het vooral om karaktereigenschappen: nuchterheid, voeten op de grond. Je moet een opvatting en een visie hebben en de durf om die visie uit te voeren. En je moet goed kunnen omgaan met kritiek, want die krijg je aan de top veelvuldig. Ik voel succes nooit zo heel lang. Zo lig ik ook niet heel lang wakker van tegenvallers".

Na een puike periode als bestuursvoorzitter bij TPG (het huidige TNT) werd Scheepbouwer chief executive officer (CEO) bij KPN. Dankzij een geslaagde reorganisatie werd hij een jaar later topondernemer van het jaar.

Met KPN gleed hij langs de afgrond. De hervorming van KPN kostte uiteindelijk vijfduizend mensen hun baan. Scheepbouwer verbeterde de winstmarges en drong de schulden terug. Er werken op dit moment 33.500 werknemers. Ze bedienen in binnen- en buitenland 42 miljoen klanten en zorgen voor een omzet van € 13.4 miljard.

De Dordtenaar heeft de komende maanden alle tijd voor gezin en zijn hobby golf. In theorie. Want het liefst wil hij een nieuwe baan, zei hij een jaar geleden in Scope: "Dat vindt ik leuker dan een serie commissariaten".

Volgens ingewijden is het bedrijfsleven nog lang niet af van Ad Scheepbouwer: "Hij gaat het liefst door tot hij honderd is!".

11. Financiën.

Met nadruk maak ik u er op attent, dat **1 februari 2011** inmiddels alweer ruim achter ons ligt.

Ik doe dat, omdat het inmiddels als bekend mag worden verondersteld dat donaties - waarvan een ieder voor zichzelf de hoogte vaststelt - **vòòr 1 februari van elk jaar** dienen te worden overgemaakt op rekening **8535816 t.n.v. "Het Scheep(s)journaal , Marknbinnen"**.

Medio april jl. hadden 27 donateurs betaald. 24 daarentegen waren nog in gebreke gebleven!

Hebt u derhalve nog niet betaald, schroom dan niet en maakt het met spoed over.

Ook dit jaar vragen wij van u:

- willen diegenen, die tot nu toe de minimale bijdrage hebben overgemaakt, , deze voor 2011 stellen op € 15,-- (meer mag uiteraard ook) en
- willen alle anderen hun bijdrage met tenminste 10% verhogen.

Voor uw welwillende medewerking bij voorbaat hartelijk dank!

12. Tenslotte.

Helemaal tot slot nog een keer de verschillende mogelijkheden om de ongetwijfeld vele inzendingen aan de redactie te doen toekomen!

Om het Uw redacteur zo veel mogelijk naar de zin te maken, wordt toezending van te plaatsen bijdragen via e-mail of door middel van een CD erg op prijs gesteld!

Postadres : Crocusstraat 43
2241 VX
Wassenaar

Bellen (vast) : 070-5112963
Bellen (mobiel) : 06-42 38 86 81

Fax : 070-5146549

E-mail : hoesch@online.nl

Het voorjaar in optima forma!

